

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Unitas Dogmatica & Politica In qua agitur de
Reformatione, hoc tempore attentata in Belgio**

[S.l.], 1679

Pars Secunda. Unitas Polityca.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42497

UNITAS POLYTICA.

*Potestas & terror apud eum est, qui
facit concordiam in sublimibus suis.*
Job 25. v. 2.

Concordia fratrum & amor proximorum.
Eccli. 25. v. 2.

DIvus Leo Papa Sermone 5. de Jejunio
*Contra communes hostes pro Salute communi
una communis debet esse vigilantia: Cumque*
omnis ille, qui *Unitatem dogmaticam lædit, etiam*
Polyticam turbare dignoscitur, omnibus
Ecclesiasticis quam Polyticis vigilandum est
pro salute communi. Hæc enim necessaria *Uni-*
tas, hæc quippe est gluten, quò tam multa
diversa Reipublicæ membra conglutinantur
unumq; efficiuntur.

Loquens olim Deus ad Moysen, ait illi *Gen-*
nesis 8. Fac tibi Arcam de lignis levigatis, mansuetas
in ea facies, & bitumine linies intrinsecus & extrinsecus,
ne scilicet aquæ ingredi possent. *Extrinsecus*
hæc *Area* non solum Ecclesiæ, sed cujuscumque
Reipublicæ benè constitutæ typum gessit; *Extrinsecus*
bet enim hæc non minus quam illa bitumine
charitatis intrinsecus & extrinsecus liniri, ne
undantes desentionum aquæ eam penetrarent.

& à fluctibus hauriri faciant : & sicut ligna Arce illius oportuit dolari , & ex eis , ut optimè conjungerentur , nodos corticesq; proscindi , ita oportet & nos ab omnibus passionibus , rixis & contentionibus separari , & quasi ascia poliri ; alias proximis nostris in *Vnitate* pacis & amoris vinculo conjungi impossibile erit. Hæc omnia præstat *Vnitas doctrinalis* ; quod si enim unanimiter & uniformiter Prædicatores & Doctores populi imperfectiones & passiones interpretarentur , brevi forent in Republica , quasi ascia , polita omnia : sed si quis excusat quod alter arguit , quid mirum si adhuc varii in ea nodi & cortices simultatum & discordiarum inveniuntur ? quid stupendum , si Reipublicæ membra tam diversa , per nexum fraternæ dilectionis non conjugantur ?

Inter Entis genera , ut volunt Philosophi , solum Relatio , Actio , & Passio jungunt separata. Actione & Passione junguntur Cælum & terra : esse Relativo totum Universum ; sed maximè Republica , quatenus est hominum collectio unita : ex qua unitate apponitur singulis de Republicâ esse relatum , scilicet esse partem unius numero populi , communitatis , &c. & per hoc unicuique eorum apponitur dependentia à totò : Sed per varietatem Dogmaticam dividitur homo ab homine , Civis à Cive disjungitur , & quod sæpius accidit , excusò communitatis jugò , aut legitimo Regis Imperiò , novum sibi Regiminis statum eligunt , in dissidio Reipublicæ & divisione lætantes. Civitas dicitur , quasi Civium unitas ; sed
ibi

ibi difficilius servatur unitas, ubi magis periculum est ne distrahatur populus variis Religionibus. De multitudine vulgi ait S. Hieronymus in cap. 21. Matth. *Semper turba mobilis est, nec in proposita voluntate persistens, atque in morem fluctuum diversorumque ventorum huc illucque transfertur.* Unde superveniens novitas nociva est statui & regimini politico, teste Gregorio Nazianzeno Orat. 1. de pace, ubi sic ait: *Nihil eos, qui sincero animi affectu Deum colunt, qui inter se conciliat, atque consentiens de Deo Doctrina, quemadmodum contra nihil ad dissidium ita promptum & paratum est, ut diversa in hac re animorum sententia.* Et sicut à mala arbore nullus fructus bonus, sic nil certius in Republica Catholica, quam à novitate omnia noxia nasci.

Naturale est Novatoribus tentare, imò divinare potentias Magnatum, Regibusque Coronas & Sceptra (quantum possibile) eripere, ac Monarchiam destruere. Vidit Gallia & legit aliquorum Novatorum libellam, sub titulo: *Expositio paraphrastica articulorum Confessionis Anglicanae, quò voluerunt sensum quasi Catholicum fraudibus dare: Audi quid habeatur Analysis Fidei lib. 2. fol. 273. Tandem cum ex pactis inito populum inter & supremam potestatem initium nasciscatur omnis Societas, &c.* Certè si quid hisce legibus contrarium juberet auctoritas suprema, velletque apertè erigere Imperium voluntarium & gratuitum, ac diceret, stet pro ratione voluntas; non ipso ab obedientia hujuscemodi praeceptis exhibenda liberarentur subditi ejus. Adde ejusdem lib. 2. cap. 9. pag. 464. verba hæc: *Iam supra diximus omnem*

omnem authoritatem seu potestatem Superiorem ex libero & rationi consentaneo pacto originem trahere. Et pag. 462. Certum & indubitatum est, omnem justa superioritatis & authoritatis veram potestatem, ex pacto principum nancisci, hoc est, ex plurium libera consensione in suprema alicujus potestatis electionem. Et laudato cap. 9. Quod haecenus de non obtemperando dictum est, ad obstandum etiam transferri potest; quã namque ratione subditi ab obsequio imperanti præstando liberati & soluti sunt, eodem jure illis etiam licebit eidem Imperio obsistere, illudque oppugnare.

En dogmata novatorum, quæ ita tunc moverunt Polyticos & Regni Ministros, ut unanimiter concluderint, nullam prorsus tolerari posse novitatem: nam sicut unitas Christiana Dogmatica causat polyticam quietem, sic divisio causat tumultum: undè in laudem Catholicæ Religionis ostendit Tertullianus in Apolog. cap. 1. quod verus Catholicus unitatis sit amans, nilque mali legibus Imperii etiam infidelis inferre possit aut velit, ait enim: *Quid hic deperit legibus in suo Regno dominantibus? si denotatur gloriatur, si accusatur non defenditur, interrogatus, vel ultero confitetur, damnatus gratias agit.* Et cap. 30. ostendit, quid debeat verus Catholicus agere respectu sui Superioris, dum dicit: *precantes sumus pro omnibus Imperatoribus, vitam illis prolixam, Imperium securum, domum tutam, exercitus fortes, senatum fidelem, populum probum, orbem quietum.* Docet enim Religio antiqua, quod orare teneamur non solum pro Imperatoribus, Regibus & Principibus terræ; sed quoque

que præceptum esse nobis etiam pro Inimicis orare, & persecutoribus nostris bona precari.

Econtra; si petas à quodam Novatore, an sit Novator? ab illo, qui Jansenismum proficitur, an sit Jansenista? Respondebit quod non; dicet, non novi enim, nec doctrinam ejus. Si libros ipsorum legas & charitatem quæras, quam habere debent erga Episcopos, Doctores, Predicadores, aut alios Catholicos Romanos ipsis adversantes; quæres, sed non invenies nisi injurias, scommata & anathemata, & loco Præcum & Congratulationum non reperies nisi maledictiones & imprecationes contra Reges: En quam longè differant à Spiritu antiquorum Patrum! Propter hanc rationem infidelis *Solyman* audiens, quid de novitatibus Lutheri dixit: *Ecce homo, qui facile destruet Christianitatem*, & animadvertens, quod secta illa accresceret in Transylvania, Regina *Isabella* intimavit, quatenus ejusdem Professorum ex Regnò propulsaret; quia, ait, illorum novitates nil nisi schisma causare possunt, & Regni perditionem: undè & sapiens *Sigismundus* Rex Poloniæ, restitit novitatibus, easdem inhibens sub pœna lesæ Majestatis divinæ & humanæ: at Filius, Patre mortuò, non volens sequi Consilia Eminentissimi Cardinalis *Hofia*, citò expertus est Regni Statusq; mutationem, acclamantibus Novatoribus, se Regem non noscere, nisi spinis coronatum.

Moribus antiquis, ait *Ennius* *stat Res Romana*; doctrinâ antiquâ stabit Regnum, novâ everte-
tur. Ad hoc invigilent ergò omnes pro salute
com-

communi & perenni ergà Monarcham nostrum
 Reverentia in Fide Catholica, & sincerâ ergà
 Summum Pontificem Obedientiâ, ne quid novi
 irreat: ad hæc autem requiritur potestas po-
 lytica contra illos, qui summi Pastoris jussa ad-
 libitum suum solum observant; vix quasi spi-
 rituale fulmen timentes; dum, non obstanti-
 bus Censuris Ecclesiæ, in suâ pergunt novitate,
 nec à Censuris in veros Ecclesiæ subditos ab-
 stinent.

De hæc autem necessitate Leo Epist. 21. ad
 Pulcheriam Augustam scribit: *Res humana ali-
 ter tuta esse non possunt, nisi qua ad divinam con-
 fessionem pertinent, & Regia & Sacerdotalis defen-
 dat auctoritas. Sacerdotalis ergò & Pontificia
 per Regiam defendatur, hoc petunt omnes
 Vnitatis Dogmatica & Polytica amantes: ad hoc,
 ut induceret Leo Theodosium Augustum, scrip-
 sit in Epist. 24. hæc verba (quæ utinam lege-
 rent & ponderarent Monarchæ Catholici!)
 Cum enim, inquit, Ecclesiæ causâ statum Regni
 vestri agamus & salutis, ut Provinciarum vestra-
 rum quietò jure potiamini, defendite contra heretic-
 cos (contra Novatores modernos) inconcussam
 Ecclesiæ statum; ut & vestrum, Christi dexterâ, de-
 dendatur Imperium.*

Ut ergò Antiquitas defendatur, hortatur
 unio, quæ Ecclesiam inter & statum Christiani-
 tum tam firma esse debet, quam unio corporis
 & animæ: nam Ecclesia (ut benè advertit,
 nunquam satis laudatus, S. Franciscus de Sales)
 est statui Christiano, quod anima corpori,
 quorum agitationes & motus communes sunt:
 Animæ

Animæ , ut principio vitæ ; corpori , ut sub-
 jecto vitæ materiali : & sicut corpus ordina-
 tum est , ut anima possit exercere sensibilia ,
 sic status Christianus est ordinatus , ut pro Ec-
 clesiâ executioni mandet decreta & mandata ,
 sub tam severis pœnis , ut Isaias dicat cap. 60.
Regnum , quod non servierit tibi , peribit. Deinde ,
 cum Ecclesia sit infallibilis in doctrinâ & mori-
 bus , Princeps Christianus permittere non po-
 test , ut aliquas Novatores mutant leges eor-
 umque usum sine participatione criminis , casu
 quo potest impedire : nam injunctum sibi of-
 ficiû obligat ipsum , cum in statu suô sit Vice-
 Rex Christi (qui est *Rex Regum & Dominus do-
 minantium*) ut plus æstimet Ecclesiam , usque
 ad consumationem sæculi permanentem , quam
 status transitorios , quos sub se solâ , tamquam
 membra , comprehendit.

Ulterius verò considera , quod schisma (in-
 cipiens per novitates in aliqua Regni parte)
 hæresi periculosius sit , quæ notabilem secum
 adfert distinctionem inter Christianos , tam
 diversitate Templorum , Mysteriorum , quam
 Fidei professione : At in schismate , in nati-
 vitate Divi Petri omnia mixta : Cumque Domestici-
 cum malum pejus , pejusque ; schisma occultum ,
 quam hæresis aperta : ad hanc enim expug-
 nandam uniantur omnes ; verum schismate
 Ecclesia in se divisa portat semen belli civilis
 in sinu suô. Ut autem pestis hæc innotescat ,
 innotescat & simul quod Novatores semper ali-
 sectent speciosum habere titulum & nomen
 Sanctitatis , austeræ vitæ , Ecclesiæ Reforma-
 to-

torum; uti patuit in Lutherò, Calvinò, &c. quod animadvertens Bucero Erasmus dixit de Calvinò: *Video magnam pestem oriri in Ecclesiâ contra Ecclesiam*: Si ergò Reformationis nomen audias, & auctoritatem Pontificis non advertas, schisma time, & sub reformationis titulò hæresim pertimesce.

Quid non factum sub hoc titulò in causâ Cornelii Jansenii? ut reformaret materiam de gratiâ, nonne schismata causavit, & hæreses quinque peperit? testes Pontifices Summi, qui fulmen Apostolicum in manu tenentes, suaviter tamen & prudenter in hâc tam gravi causâ procedentes, tandem Apostolica & infallibili auctoritate, etiam in sensu ab ipsò intento, easdem condemnarunt: Et cum omnia, quæ hactenus Belgium turbant, ab ipsò tamquam capite dependeant, atque ab hõc fonte venenatò dimanent rivuli amari modernæ doctrinæ (non autem à 65. propositionibus, nuper à sancta Sede justè condemnatis, utpotè quarum plurimæ in hoc nostro Belgio fuere inauditæ) perpaucis hìc aliqua notabo authentica; quibus tacitè consideratis, eò melius indies accrescentes novitates impedire poteritis, dum Patri non dissimiles cognosceris proles.

Maturè igitur, quæso, perpendite: primò, quod viri doctrinâ & zelò eminentes ex Novatorum scriptis, concionibus, Sacramentorum administrationis praxi (taceo, quod loquantur de quinque propositionibus tamquam hæreticis condemnatis) collegerint sequentia.

De-

Destruendas esse Indulgentias , quasi humanae
 essent ad inventiones ; simulq; annihilare Hyper-
 duliae cultum Matris Dei, B. V. MARIAE ; & Duliae
 Sanctorum, eorumque Imaginum; missam abro-
 gare privatam, uti & Confessionem peccatorum
 venialium , usumq; SS. Eucharistiae : ipsosque
 docere ignorantiam invincibilem nec affecta-
 tam non excusare à peccato ; omnes actiones
 peccatoris in mortali constituti , v. g. Oratio-
 nes, Eleemosynae, honor qui redditur Patri
 &c. esse peccata mortalia : omnia quae sunt in
 Matrimonio sterilitatis, ratione aetatis aut al-
 ter, mortalia coram Deo reputari delicta. Quae
 Episcopi cessent esse Episcopi, Magistratus esse
 Magistratus, &c. dum peccato mortali sunt
 obnoxii : Sequendum est quodcumq; motus in-
 teriores suggerunt contra Deum, Ecclesiam,
 Sereniss. Principes, Magistratus, &c. faciendam
 esse proportionatam Penitentiam peccatis ante
 Absolutionem : imò quod infirmi, facta Confes-
 sione, antequam Satisfactionem æqualem im-
 plexerint, ad secundam obligati sint Confes-
 sionem; quodq; ideò sæpius Absolutionem negent
 indeq; exurgunt miri illi & extraordinarii Pe-
 nitentiarum modi ; quales sunt : quando ve-
 nitori imponunt, ne unquam vinum bibat
 dum nudis ventribus per plures horas super ma-
 dam humum feminis jacere mandant, aut ma-
 didum madidum corpus refrigerare, ne tentatio-
 nes superveniant : ex quibus aliq; sensibus, aliq;
 vita orbata : quid mirum enim, si femellulæ
 lympham frigidam madidantes, per horas orantes
 fuerint

sicque se quieti reddentes, moriantur? aliis autem (quamvis non in quantitate notabili) boum istar fœnum comedere injunxerunt.

Hic igitur diligenter perpendendum, an hæc Sanctorum Patrum, an verò diaboli inventa sint: nec hæc scriberem, nisi qualificatis viris nota illa esse scirem: Alia, quibus eorum libri pleni sunt, lectioni & iudicio vestro committo. Hoc solum advertendum est, quod merum Calvinismum, alio autem modò coloratum, introducere gestiant; hoc & Jansenii litteræ, ad Abbatem Sancti Cyrani datæ, cura D. de Preville impressæ, clarissimè testantur: Quique librum, intitulatum Jansenii Augustinus, cum Institutionibus Calvini conferre dignaretur, quo modò scilicet ejusdem doctrinam, probas, discursus & consequentias sequatur, verè haberet quod miraretur. Informationes factæ juridicè contra prædictum D. Abbatem S. Cyrani, Catechismus ejus de gratia, liber de votis, & alia opera, quæ in lucem dedit, clarissimè demonstrant, quod plura itinera Genevam, quam versus Romam confecerit. Si ergo Novatorum libri & litteræ doctrinâ erroneâ plenæ sint, nonne jure merito affirmare possumus, quod, sub titulò Reformationis, schisma causare nitantur; dum unicus eorum sit scopus (ut ipsimet ajunt) abusus tollere, antiquas praxes innovare, veteresque Canones introducere?

Schisma times? rem inspicere. Sed fortè quis dicat; horrenda hæc, imò nec verosimilia sunt: Attende quæso, & ne iudicium admittas

D

mi

miratio præveniat, diligenter considera, quod
 ipsi Novatores (probe scientes quàm odiosus
 huc usque Calvinismus Catholicis fuerit) pro-
 fus necessarium judicarint vel occultare, vel
 pro tempore simulare, illa scilicet per quam
 populus averteretur: Ideoque has propo-
 sitiones publicè rejecerunt: *Deus est Author
 peccati: Corpus Christi in Eucharistia solum est figuratum.
 Non sunt nisi duo Sacramenta. Papa est Antichristus.
 Imaginum cultus idololatria. Mater Dei non invocanda
 nec Angeli, nec Sancti: Ulterius, non est Purgatorium.
 Missa est abominatio, &c.* O secretum
 virus! E contra retinuerunt coram hominibus
 Sacerdotes, cælibatum, Missam, septem Sa-
 cramenta, Ceremonias, Ornamenta Eccle-
 siastica, Papam, Hierarchiam: denique, omnia
 illa, quæ ab ipsis populum possent avertere,
 qui amat illa quæ sentit & ad devotionem
 citant; ut sic absque ullò horrore plebs
 posset. Sed quo modò dicis, ait quispiam
 ma timendum? nonne maxima ipsorum est
Non volumus vivere extra Ecclesiam Catholicam.
 Sic est, sed & Pelagius, Macedonius, Euse-
 ches, Donatistæ, & omnium novarum sectarum
 fundatores semper secundum externam
 speciem nomen Catholici, & inter Catholicos
 conversationem (quantum possibile) tenuerunt;
 ut sic sine impedimentò inter Catholicos
 cujuscumque sexus æstimationem sui procurare
 possent; frequentando tam Regularium quam
 Sæcularium Communitates, Universitates, Prin-
 cipum Curias, &c. ut eo libere
 loqui, conversari, prædicare, scribere, &c.

scientias dirigere valeant, &c. ac sic doctrinas suas inspirare, methodos stabilire, contra adversarios defendere, contra ipsorum sectam concepta destruere, seminare divisiones, & millena praticare media, ut dividantur illi qui corde sincero & charitate non fictâ ipsos prosequuntur: Ratio, quia sic exterius Ecclesiæ adhærentes, quasi amici videntur, & hoc modo novam & noxiam suam paulatim doctrinam introducunt: Optimè scientes, quod, si sese ab Ecclesiâ separarent, nomen ipsorum infame, conversatio suspecta, libri rejecti, doctrina odiosa, ac consequenter sectæ suæ stabilimentum impossibile foret: dumque sciunt, Calvinii venenum hõc sæculo mox, ut præsentatur, cognosci ac rejici, operantur secundum Regulam Abbatis S. Cyrani, dicere soliti: *Secretum meum mihi propter metum Iudaorum, id est Catholicorum.*

Videamus ergò nunc quibus coloribus novitates suas tamquam veritates Catholicas divendere satagunt. Hæc est Novatorum methodus; publicare quod doctrina ipsorum sit Augustini, eandemque nec suspectis nec indifferentibus nisi terminis amphibologicis indicare, propositiones obscuras de gratiâ, prædestinatione, libertate, &c. proponere, idque sine explicatione, ut eo avidius novitatis attrahatur curiositas: persuadentes hominibus, quod nil nisi dissolutam Ecclesiæ disciplinam restituere, moresque corruptos emendare intendant; adversarios nomine Pelagianorum & Semipelagianorum nomine decorare, ut sic

ipforum disputationes *Quaestionum Scholasticarum* nomine gaudeant, & ideo Molinistas haereticos vocant invidi: ut autem virus latens sub honesto nomine serpat, doctrinam suam baptizant aliquandò sub hoc nomine: *Disputationes Thomisticae contra Iesuitas.*

Placet ulterius videre, quantum hæc dogmatica divisio *Vnitati Polytica*, & communi obitu salutis? scitote igitur quod utantur in re hoc axioma: *Ad regnandum dividendum.* Ad istum finem Abbas S. Cyrani librum conscripsit de Hierarchiâ, sub nomine *Petri Aurelii*; ut sic inter Clerum & Religiosus bellum indiceret: moverunt & quaestiones de Missa Parochiali, de confessionibus tempore Paschatis, infirmitatis, de privilegijs Regularium, de jure conscientiarum dirigendi, simulque de debito ac auctoritate concionandi, catechisandi, &c. ut, durante hac divisione, particulares suas stabilire possent opiniones: ad optatum finem captanda plerumque gratia: Ast quomodo? statuerunt ergo ut saltem in exteriori mortificationem præferrent, modestè & polyticè inter homines conversando, sicque appareant moribus sanctæ doctrinâ excellentes, docti simul & humiles, ut lucrarentur populum, qui, sic præventis de bonitate eorum doctrinæ præsumit. Quod addendum est, plebem adducunt ad exteriora pietatis officia, uti est infirmis assistere, captivos visitare: mulierculasque, quæ ad ipsorum mundum datum hæc charitatis opera præstant, præclarè *Apostolarum* titulò cohonestant, vulgò *Apostolice* ut autem omnem malam suspensionem de doctrina

nâ suâ avertant , multum (quasi veri Catho-
 lici) Sanctissimum Altaris Sacramentum hono-
 rant : insuper summis invicem laudibus extol-
 lunt , ut coram mundo manifestentur nomina
 eorum , discurrendo in curribus , navibus &
 consortiis de prædestinatione , de gratiâ , de
 Sancto Augustino , pro magistris in Israël ha-
 beri desiderant , attamen hæc omnia sub simpli-
 ci narratione ; si autem dicti ratio petatur ,
 mox inelamant : *O Altitudo divitiarum , &c.*
 gratiam victricem quotidie ejusq; suavitates &
 delicias proponunt , eamq; certis notis , nec
 omnibus datis ; cognoscibilem prædicant , nec
 illas apertè demonstrant , sed solum capacibus ,
 per quæ populum attrahunt , ut desiderio ipsos
 audiendi flagrent , de negotiô salutis consulendi ,
 ac sic occasionem habent doctrinæ suæ
 principia spiritibus eorum imprimendi ; hæc
 populus libenter audiens eo facilius à viâ rectâ
 deducitur , sanam doctrinam relinquens : nam
 ut Ambrosius ait lib. 5. Hexameron cap 21. po-
 pulus non merita virtutis expendit , nec publica uti-
 litatis emolumenta miratur , sed mobilitatis nutat in-
 certo. Et D. Chryostomus homilia 2. in Joan-
 nem definit populum : *quiddam tumultus pertur-
 bationisq; plenum , est stultitiâ , majori ex parte
 constans atq; compositum , temerè instar fluctuum maris
 varia & pugnante sententia sæpenumero jactatur.*
 Quid ergo magis periculosum illi , quam diver-
 sis doctrinis agitari ? quod suâ naturâ usque
 adè mobile est , non illi multâ est agitatione
 opus ut moveatur & commoveatur ? donec in
 se ipso propriis viribus pænitus confractum mi-

serè depereat. Cur domus corrui? quia parietes alii ab aliis segregantur, & tabulæ claves in vicem connexæ dissolvuntur: macerix ex dispersis lapidibus compositæ non innitur ædificium, quod firmum ac stabile perseveret, dum verò calce adunati sunt lapides, licet rotundi sint, firmum persistit ædificium; sic quando cives conjuncti fuerint glutinò charitatis: conjuncti autem erunt, si antiquam retineant *Unionem dogmaticam*: firmi & stabiles in statu Regiminis, si nullam doctrinæ recipiant mutationem: si verò novæ doctrinæ varietate divisi & sejuncti fuerint, perpetuò in incertum fluctuantes, nullò aut certe non facili negotio unius Reipublicæ legibus coercerentur. *Constrata sunt gentes, & inclinata sunt Regna* inquit Propheta psalmò 45. discordiis enim hominum perturbationes Regnorum & cujuslibet Reipublice dimanant; illudq; cum rebus naturalibus commune habent, ut concordia & unitate conserventur, divisione verò corruant & diluantur.

Ad omnium rerum naturalium generationem omnia elementa convenire oportet & conjungi in unâ concordia & vicissitudine: ex humorum concordia, docet Medicina, corpori oriri valetudinem, eorundemq; discordia numeros morbos ipsamq; mortem causari. Sive vis harmonia non nisi in conformi vocum vel instrumentorum concentu consistit. Eodem plene modo Status politicus sive Respublica compositus est, in quo, nisi sit concordia humorum, id est *Unitas doctrinalis*, varia & exitiosa gignitur.

nentur morborum genera, nullis, quantumvis polyticis, medicamentis curanda. Respublica suavis musica est, verum fit in eâ legis Doctores non eundem in docendo teneant concentum, brevi vertetur in luctum: cum in Republicâ aliud iudex nuntiat, aliud præco clamat, vel, ut ait Vincentius Lyrinensis in suo libello; *cum Authores ejusdem opinionis Catholici, confectatores verò hæretici judicantur. Cum absolvuntur Magistri, & condemnantur discipuli, Conscriptores librorum filii Regni erunt, assertores verò gehenna suscipiet.*

Cum in diversum abeant multi tam in morali- bus quam polyticis, quis ille futurus Reipublicæ status, quis Ordo? quod si Medici de morbo alicujus ægrotantis continuò disceptarent inter se, an illa disceptatio infirmo morbum auferret? profectò non auferret nec diminueret, sed medicinam differendo auferet. Cum igitur Respublica variis & mortiferis laboret infirmitatibus, disputentq; Medici de morborum genere, & interim, proh dolor! nullam adhibetur remedium, quasi vero Medicorum disputatio ægrotantis Reipublicæ Medicina foret. Quapropter, ô Reges, Principes, Proceres, Statusq; ministri Medicinam propinate, id est Bullas & Decreta Sanctissimi executioni mandate, ut & hæc observent, & sine expressa summi Pastoris autoritate, motu proprio nova non cudant dogmata, eaq; nec inter populum spargant vel propalent; unde & scandala oriuntur, & pusilli seducuntur: In bivio hærent boni plurimi, cui adhæreant nescien-

tes in millenis curis & angustiis versantur, cum tam diversimodè unumquemq; pro suo libito moralia explicantem audiunt: mali liberius peccant, cum inter doctos de peccatorum suorum malitia disputari intelligunt: Nobiles dissolutius vivunt, dum sibi à nonnullis, qui (ut Ezech. 13.) *consunt pulvillos sub omni cubitu manus, & faciunt cervicalia sub capite universa atatis, ad capiendas animas*, respectu suæ nobilitatis aliquid supra plebem licere dicunt: plebs vero impudentius debacchatur, cum nihil certi in doctrina morali sive polityca esse suspicatur, idq; ratione disputationum (quæ in solis scholis exercitii causa aliquando fieri deberent) & ideo Doctores & moderatores suos flocci pendit, cum inter illos de doctrina quæstiones agitari sciat.

Cum Psalmista, Psalmo 132. de pacis Virtute & concordia pronunciaffet illud: *Eccè quam bonum & quam jucundum habitare fratres in unum*, duos pacis effectus sub figurâ elegantissime describit, quorum primus est: *sicut unguentum in capite, quod descendit in barbam Aâron, quod descendit in oram vestimenti ejus*: id est Doctores Reipublicæ, ubi pax fuerit, virtute Dei replebuntur, ac suo exemplo, tamquam pretioso unguento totam Reipublicam suavissimè ungent; & *sicut ros Hermon qui descendit in montem Sion*: hoc est, sicut rores & nives, quæ è Cælis in montes & cacumina ceciderunt, & inde præterlabentes umbrosas valles irrigant, ita Doctorum Reipublicæ doctrina, ac pacificè vivendi exemplum in minores confluit: econtra

tra verò depravati eorum mores (nam secun-
 dum Judicem populi , sic & ministri ejus , &c.
qualis est Rector Civitatis , tales & inhabitantes
eam Eccl. Cap. 10.) in subditos & inferiores
 confluunt : cum enim plebs Rectores & Præ-
 positos suos inter se dissentire videt , parum
 curat concordiam inter suos concives servare :
 vigilandum igitur nobis omnibus est ; ut quinam
 sint Novatores cognoscamus , cognoscentes
 abhorreamus.

Hi sunt , qui ordinariè estimationem & au-
 thoritatem Societatis JESU annihilare intendunt ,
 idq; instinctu diabolico : nam Cyprianus Epist.
 58. ad Antonianum ait : *hoc opus semper diaboli ,*
ut Servos Dei mendacio laceret , & opinionibus falsis
gloriosum nomen infamet , ut qui conscientia luce cla-
rescunt , alienis clamoribus sordidentur. Unde hi
 scientes quod hæreticorum hostes fortissimi sint
 illi , qui sub vexillo Christi Jesu fideliter decer-
 tant ; & nec minus aliorum Religiosorum no-
 mina falsis dicteriis maculare satagunt , utpotè
 qui sese pro domo Dei , ejusq; Vicario summo
 Pontifice , instar mirorum novitatibus oppo-
 nunt , quiq; toties & ore & calamo , imo &
 sanguine Ecclesiam Sanctam defenderunt , ac
 hodie dum defendere parati sunt : ac proinde ,
 quia sciunt Religiosos , juxta regulam suam ap-
 probatam , corpus suum , ut Spiritui subjicia-
 tur , castigare , in virtutibus & Consiliis Evan-
 gelicis excellere , Zelum veræ Fidei habere ,
 hos persequendos suggerit Sathan ; eoq; plus ,
 quod probe noscat , quod hi viri Apostolici ,
 liberi à negotiis sæcularibus , liberius scientia di-
 vina

vina sint occupati, sicq; ad novitates debellandas magis capaces. Cumq; animadvertant, quod Religiosi Societatis Jesu, uti & aliorum Ordinum, corpus constituant quasi immortale, in quo Spiritus Fidei veræ conservatur, utpotè quod semper est subjectum pedibus S. Romanæ Ecclesiæ, dispersumq; sit per totum mundum, & consequenter possint concionari & scribere linguis locisq; diversis ac omnitempore contra novitates à sanctâ Sede non approbatas: insuper, quod sint maximæ partes Christianismi conscientiarum directores, antiquam ipsorum doctrinam sequentis & consilia finuq; constet impossibile, ut omnes ad novitates & inauditas methodos perducantur, quodq; Potestatibus Ecclesiasticis uniant politicas & laicas, ut novitates destruantur: ob has, inquam, rationes stat ipsis firmiter destruere Religiones, auferendo (quantum possibile) nomen bonum & officium sanctum, quod in Ecclesiâ possident: hinc conclusum populo persuadere, quod Religiosi non vivunt secundum suam Regulam; quod mores ipsorum corrupti, doctrina perniciofa; quod non intelligant materiam de prædestinatione & gratia sintque abusu introductores, Parochos & Parochias vituperent, directionem conscientiarum ac verbi ministerium sibi injustè occupant, utpotè quæ ad solos Pastores pertinent, clamantque Religiosos non esse de Hierarchia Ecclesiastica, sed vanos, ambitiosos, vanos, &c. & quamvis hæc omnia ad maiorem Dei Gloriam animarumq; salutem

videantur, cuncta tamen pro proprio interesse faciunt.

Ut autem omnia hæc fortiora & credibilia reddantur, eoq; magis *Vnitas* tam *Dogmatica* quam *Polytica* dividatur, statuunt omnia, quæ dedecus Religiosorum spirant, colligere, collecta in omni occasione ad manus habere: verum attendite, quam nervosè D. Greg. Nazianzenus de his discurret Sermone de Arianis, dicens: *hæretici captant in nostris, si quid forte infirmum aut fragile inveniant; sicut musca vulneribus, ita illi nostris quibusq; erroribus vel verbis fragilibus insident.* Eodem modo Novatores nostri conventicula servant, ubi & musica & carmen difamatorium Religiosorum munia obeunt; hinc imprimuntur & sparguntur Libelli scommatibus & injuriis pleni, uti est titulo gallico *l'Apocalypse de Meliton*, & alter *le Moine secularisé*, & centum ejusdem hæreticæ farinæ: nil tam cordi habentes, quam populi erga Religiosos auferre venerationem; unde dum & ipsi obviant Religiosis ne pileum deponant, sed atram bilem foveant, oculos caputq; aliqui avertunt: quasi verò *honor non sit in honorante, & non in honorato.*

Probationes forsân plures querit veritatis & antiquitatis Amator? en adsunt alia media, quibus Religiosos profesequi desiderant: auferre igitur volunt doctrinam de meritò per opera supererogatoria; cum putent Religiosos, vel potius Monachos (ut per contemptum dicunt) hoc fundamento subsistere. Sacerdotibus sæcularibus suspicionem ingerere satagunt, quasi Re-
li-

ligiosi ipsis sint contrarii; unde persuadere nituntur, ut Sacerdotes, instar Religiosorum, quasi in unum corpus coadunentur, ut sic (hisce exclusis) possint soli habere omnem directionem Concionum, Catechismi, missionum, &c. Parochorum jura nimis extollere, Religiosorum privilegia & exemptiones deridere: tandem ecce intentum, zelotypias seminare, divisiones causare, *Unitatem dogmaticam & polyricam*, sibi displicentem, annihilare.

Verumtamen cum homo proponit, non raro Deus aliter disponit: nam toties quoties diabolus bella in Religiones movit, confusus & devictus Christum, in Religiosis triumphantem, agnoscere debuit. Scripta perlegite sanctorum Doctorum tam Angelici quam Seraphici (qui & contra calumniatores calamos suos acuerunt) & tales diffamatores, Religionum hostes, pacisque perturbatores sapius divinitus puniuntur: nec mirum, nam Religiosorum Ordines (testibus etiam pluribus Pontificibus) nominantur, & sunt membra Ecclesie selecta.

Nec omittenda illa puto, quae Novatores adversus Societatem debellantes, intelligere debent. Haec paucis accipe (frustra enim schismata tentant ac novitates cudunt, qui sine Summo Pontifice ejusque jussu bellum indicunt) intelligite ergo haec & aliquando sapite: praeterquam quod Jesus Societatem suam singulariter amet, & Pontifex eandem (utpote quae ipsi singularem praestat obedientiam) particulatim protegat; considerate quod praedicta Societas summo cum applausu in doctrina sana

sancta instruat, quod adolescentes pro novitiis
 tibus Regularium educet (nam ex Collegiis
 Presbyterorum, aut Oratorii vix aliqui claustra
 petunt) magnum sane, ut puto, impedimen-
 tum; quia principia fidei & Catholicae veritatis
 rudimenta juventuti tam profunde ac firmiter
 imprimunt, ut eam pervertere difficillimum sit:
 Adde, quod nomen illustre sibi perperint, tum
 per libros conscriptos, tum per conciones ab
 ipsis habitas; quodque famam non mediocri bene
 audiant apud omnes, tam ob scholas, direc-
 tiones, missiones, quam ob religiosa ac spiri-
 tualia exercitia: ita ut haec sola abunde suffi-
 ciant, ut populus Dei in vera Catholica do-
 ctrina stabiliatur, &c. Quinam vero, quan-
 do, ubi, & quomodo haereticis semper resti-
 terint, ac etiamnum resistent, historiae clamant,
 ac dies iudicii clarius manifestabit: Porro haec
 ita moverunt Abbatem S. Cyrani, ut in praedi-
 ctam Societatem universalis ruinae fulmen ja-
 cere attentaverit, sed in vanum: Ast num-
 quid hostes Societatis triumphabunt, si Cen-
 sura Lovaniensis, de qua ante, a S. Sede
 (uti spargunt) permessa fuerit? nequaquam:
 voluntati enim SS. Domini parebunt humillime
 in confusionem Novatorum, quorum de facto
 deprehenduntur & informationes subdolae &
 delationes in multis suspectae: unde timendum
 ne aliquando ex mala informatione licentia que-
 dam dissimuletur; animadverto autem quod eo
 ipso quo nomen Societatis legitis, indignemini
 mihi: non mirum; nam & ipsum SS. Societa-
 tis nomen vobis est odiosum, attamen scitote,
 quod

quod nec ideo Jesum ejusque Societatem amare & defendere desistam (ut opus, quod brevi legetis, confirmabit) quamvis enim multas Societatis doctrinas & suspectas & laxas immo & aliquas hæreticas affirmatis, nil Novatoribus novi, nam sicut Magister vester sic & vos Discipuli : ille autem & falsas Societati doctrinas affixit, dum ipsasmet docuit : contra auctoritatem S. Sedis (cui verbo & non re se submisit) materiam de gratia proposuit, Banique prohibitas suscitavit sententias, Societatis Theologos honoravit nomine *Semipelagianorum*, & *Pelagianorum*, &c. at nimis infundate, nimisque festinanter, unde nec mirum quod *Canis festinans cacos quinque pepererit catulos*, ab antiquis Novatores veritatis defensoribus verisque Catholicis dogmata attribuerunt hæretica : Episcopi enim *Arriani* Catholicos *Sabellianos* indigitarunt : et eo quod Catholici virginitatem matrimonio præferebant, *Iovinianus* hos *Manicheos* appellabat *Originista* eos brutales, simplices, animales, &c. nominarunt, propter fidem resurrectionis corporum : propter cultum Reliquiarum *Vigilantium* Catholicos idololatrias clamavit. *Nestorius* S. Cyrillum tamquam fautorem errorum *Apollinaris* accusavit. *Eutiches* *Flavium* tamquam *Nestorianum* sectatorem apud Cæsarem detulit. *Nestoriani* accusarunt omnes Catholicos (à quibus impugnabantur) errorum *Eutychetis* : *Manichei* notam inurebant Catholicis *Pelagiani*, &c. quare ergo mirum si & modernis Catholicis Theologis nomen & doctrinam falsam attribuant ? audite quid maximus *Aquileiensis* Episcopus

Concil. Lateran. sub Martino I. dixerit; hæc ejus sunt verba : *Quoties & ipsum malignum sensum nudamus jam & factum simulationis eorum detegentes ipsos quoque Patres refutare nituntur* : Adde & Epistol. 1. ad omnes fideles ipsiusmet Martini I. dum de Novatoribus ait. *Illis nonnulla communia existunt cum sanctis Patribus, sed quantum distat ortus ab Occidente, tantum distant hæretici à viris à Deo inspiratis.* Augustini sese, alios Pelagii Discipulos nominant : sed tantum Augustini doctrina ab ipsorum differt quantum lux à tenebris : quare Rex Catholicus, qui Jansenio (antequam errores hi in Hispania erant noti) Mitram Ipreensem benevolè concesserat, eandem uti & omnes à sequacibus juste abstulit : dum anno 1647. 21. Decembris expresse prohibuit, ne quis novi hujus Apostoli Discipulus ad ullam admitti possit Prælaturam (uti & re ipsa in Henrico, &c. Mechliniæ patuit) nisi prius abjurata nova hac hæresi, cujus & abjuratiōnis formulam præscripsit S. D. N. Alexander VII. in Constit. quæ incipit. *Regiminis, &c.* Romæ anno 1664. 15. Kal. Martii Pontif. anno 10. cui voluntati tam Apostolicæ quam Regiæ utinam omnes obedirent promptissimè, tunc pax : sed revertamur ad propositum.

Cum curiosus ergo sis & à me petas, quibus mediis ad hunc finem pervenire intenderint aliqui ? quomodo societas oppugnata, ut sic *Vnitas dogmatica & Catholica* divideretur ? attende, & breviter respondebo : Imprimis scripserunt contra ejus classes, docendi methodum, & Professores, uti & hodiedum : deinde, ut
ean

eandem odiosam redderent, mercaturam exercere falso divulgant: utq; corda hominum ab hâc magis averterent, materiam invidiæ contra eandem inter alios Religiosos Ordines sparserunt: modo artificio ac simul diabolico Societatis libros; Prædicatores, Theologos, aliosq; Authores, conversationem eorum & Regimen turpiter diffamarunt: At his omnibus maturè examinatis, inciderunt accusatores in foveam quam fecerunt, cum confusione publicâ, & quidem tali, ut recurrere debuerint ad dogmata polytica famosi Ministri *Du Moulin*, cujus spiritus dives in inventionibus & fictionibus, quibus suis sectatoribus corruptam & perniciosam (ut agebat) Ecclesiæ Romanæ doctrinam clare se proponere jactabat. Eodem pernicioso & venenoso calamô scripserunt contra Theologiam moralem Jesuitarum; & quamvis Viri docti & cordati malam eorum fidem ac impudentiam deprehenderint, in locis tamen, ubi domicilium non habent, moralis ipsorum doctrina ut laxitate plena traducitur, &c. hæc interim pati debuerunt & patiuntur veri & zelosi Ecclesiæ Filii, in hoc solo invicem consolantes, quod *Beati qui persecutionem patiuntur propter Iustitiam, quoniam ipsorum est Regnum Calorum.*

His lectis judica, quis *Vnitatem Dogmaticam & Polyticam*, defendere, quis evertere studeat. Qui Antiquitatem Catholicam protegunt, homines reddunt quietos, qui verò novitates introducunt turbant: Hinc inter Moniales & Beginas schismata causata; inter Cives dissidia
ex.

excitata; in Capitulis pro antiqua possessione
 lites obortæ; tot scandala in Templis perpetra-
 ta; tot accensæ invidiæ, tot calumniatorum
 ora aperta; tot collectæ rancoris materiæ; tot
 homines ad desperationem acti, tot horribiles
 factæ abominations; ut plus sit quam tem-
 pus, ut antiquitas defendatur, & novitas ex-
 pulsetur; ut & Catholici in sancta & antiqua
 Sacramentorum praxi maneant quieti; verum
 debitumque B. V. MARIÆ cultum retineant;
 Parochi sua jura, Religiosi sua privilegia pos-
 fideant. Quæ omnia infallibiliter fient, si sese
 omnes unanimiter & fideliter, corde sincero,
 & obedientia non fictâ, definitionibus, Con-
 stitutionibus, Decretis & Bullis Sanctissimi
 Domini nostri Summi ac Romani Pontificis
 subjiciant; infallibiliter credentes & executio-
 ni mandantes, quæ ipse, tamquam Papa,
 Christi Vicarius, Ecclesiæ caput visibile, Sum-
 mus in terris Pastor & Rector, infallibiliter
 proponit; Ejus voluntate contenti in obse-
 quium fidei intellectum nostrum captivantes,
 tunc nihil de schismate timendum. Quod ut des-
 sideratum sortiatur effectum, ac Obedientia
 erga Summum Pontificem realiter adimpleatur,
 rogantur humillimè omnes Reges & Principes,
 ut omnes novitates prohibeant, nilque in sua
 Regna vel ditiones, nisi à Summò Pastore ap-
 probatum, introduci permittant.

Monitum quoddam ad Augustum reperio
 (ut Mæcen. apud Dion. Cassium lib. 52.) scilicet:
*Divinum illud Numen omni modò, omni tem-
 pore ipse cole, juxta leges patrias; & alii ut colant
 effice: Eos verò, qui in divinis aliquid innovant,*
 odio

odio habe & coërce quia nova quadam Numina
 hi tales introducentes , multos impellunt ad mutatio-
 nem rerum , unde conjurationes , seditiones , concu-
 liabula existunt ; Res profectò minime conducibiles
 Principatui. Quod confirmans Lactantius 1. In-
 stit. cap. 20. ait. Religio & veneratio nulla nisi
 unius Dei tenenda est. Unius Dei , & trini in Per-
 sonis , Creatoris , Salvatoris , Remuneratoris ,
 Judicis tenenda fides ; una scilicet Catholica ,
 Apostolica , Romana ; quidquid illa continet ,
 aut ut credendum proponit amplectimur , ut
 & Ritus & Ceremonias ceteraque omnia , quae
 à Matre nostrâ Romanâ Catholicâ recipimus
 Ecclesiâ , ut certa tenemus , nec aliis spiritibus
 credimus , ne corde leves , vel damnationi
 inveniamur obnoxii. Puni igitur , ait Lipsius
 lib. 4. cap. 2. Polyticorum , si quis turbat. Serio
 serio hoc imbebe ; nihil esse (teste Lactantio
 lib. 5. Instit. cap. 2.) in rebus humanis Religio
 praestantius , eamque summâ vi oportere defendi . &
 pergit Polyticus Lypsius , Civilis Doctrinae
 lib. 4. cap. 3. dicens : Ergò firmiter nostra sen-
 tentia est unam Religionem in unò Regno servari
 Quari tamen duo possunt : semperne puniendi qui
 dissentiunt , & an omnes ? quâ de re ut differam
 non curiositas me impellit , sed publica utilitas .
 praesens hic Europa Status , quem nego me sine lacry-
 mis intueri. O melior mundi pars ! quas dissiden-
 tium faces Religio tibi accendit ! colliduntur inter
 Christiana Reipublica capita , & milleni aliquot ho-
 mines perierunt & pereunt per speciem pietatis
 Quis hic silebit ? non ego : Et quamvis cum Ple-
 tone sciam calumniis hac obnoxia in vulgus , nec quae
 quam tam probe aut providè hic dici , quod non

licare malignitas possit : tamen subibo discrimen , & pro virili aquam infundam in sacrum hunc ignem : hoc excusatus , quod consilia non decreta adfero , nec assero aliquid , sed pono : tu qui legis , scito à piâ puraq; mente hæc esse : & si ipsa aliter , subjici me iis quorum propriè cognitio & censura.

Vt rem intelligas , duo eorum genera facio qui in Religione peccant : qui publicè , & qui privatim. Publicè peccare dico ; Qui & ipsi malè de Deo receptisq; sacris sentiunt , & alios ad sentiendum per turbas impellunt. Privatim , qui pariter male sentiunt , sed sibi. De primis primò queritur , an talibus debeat esse impune ? nego. Puniantur à te , ne tu pro illis puniaris. Hæc sunt verba Cypriani , de util. poenit. Et pergit Lipsius , dicens : Maxime si turbant , & addit Augustini verba : Melius enim est , ut pereat unus , quam ut pereat Vnitas : Nam non hic clementiæ locus. Vre, secæ (ait Cicero Philip. IIX.) ut membrorum potius aliquod , quam totum corpus intereat ; quia , quod in Religionem Divinam committitur , in omnium fertur injuriam : sic habet Justinus lib. 4. Cod. de Hæretic.

Quare summo jure Senatus Regius theses scandalosas & tumultum causantes prohibet (uti prohibuit) & è Cathedris continuas punctiones & scommata in Religiosos effutientes impedire tenetur , cum videat hæc omnia à Religiosis animo pacifico excipi , animas suas in vera patientia possidentibus.

Interim , quamvis contra communes hostes pro salute communi una communis debeat vigilantia , sicut Leo Papa refert locò antea citatò ; certum equidem est , quod ad Episcopale munus maxime pertineat ; tali enim dignitate ful-

gentes, tali etiam curâ onerantur, utpotè qui
in magno Iudicii die pro animabus sibi com-
missis redduri sunt rationem: Unde & om-
nes oves æquali amore complecti debent, eor-
demque charitate reducere omnes; ut sit com-
munis Pater omnium, omnesque æqualiter de
paterna ejus charitate accipiant, ac eadem au-
thoritate protegantur; & sic innocens non
despiciatur, minus opprimatur, ac nocens in-
justè defendatur: Nam, *quid aliud interpretatur
Episcopus* (hæc verba S. Ambrosius lib. de digni-
tate Sacerdotali cap. 16.) *nisi Superinspector
maximè cum solio in Ecclesia editiore residet, & in
cunctos respiciat, ut & cunctorum oculi in ipsum
respiciant?* O verba verè aurea! nam (testis
S. Augustino lib. 19. de Civitate Dei cap. 19.
nomen Episcopatus est operis, non honoris. Verum
quidem, ut Ambrosius lib. cit. cap. 3. In hoc
seculo nihil sublimius Episcopis reperiri, ut cum dig-
nitatem Episcopatus Episcoporum oculis demonstramus,
& digne noscamus quid sumus professione, actio
potius, quam nomine demonstramus; ut nomen con-
gruat actioni, actio respondeat nomini; ne sit nomen
inane, & crimen immane; ne sit honor sublimis
& vita deformis; ne sit deifica professio, & illæta
actio; ne sit Religiosus amictus, & irreligiosus pro-
vectus. Et cum Episcopi (ut Prosper ait de vita
contemplativa lib. 2.) sint fideles populi Duce-
veritatis Assessores, prava doctrina hostes, etiam
impedire tenentur, ne lupus oves devoret; ne
introducantur novitates, quarum populus an-
tus sentit aliquando insipidum & amarum acetu-
næ damnationis fructum: legite lib. de vita
abusionibus cap. 10. inter opera Augustini, &

hæc invenies : *Speculatorem te dedi domui Israël, si autem videris gladium venientem, & tu non annuntiaveris, ut revertatur impius à viâ suâ, ipse quidem in iniquitate sua morietur, sanguinem verò ejus de manu tua requiram.* Et certè tanta est Episcopalis dignitas, ut cura & autoritate suâ linguas Novatorum facillimè refrænare valeant, ac sic impedire ne novum aliquod dogma in fidelium cordibus radicetur : cum enim Novator aliquis aliam quam eorum doctrinam prædicare præsumit (intelligo doctrinam quæ de sæculo in sæculum, de Episcopo ad Episcopum continuâ successione ad nos pervenit) frænum tali injicere possunt, silentiumq; imponere tenentur, ne, falsam peccaminosâ misericordia doctrinam dissimulantes, Dei offensam & judicium incurrant. Sic docet Leo I. Epist. 3. ad Julianum Aquiliensem Episcopum, ubi sic habet : *Non dubitet dilectio tua nos si (ut quod arbitramur) neglecta fuerint, qua pro custodia Canonum, & pro fidei integritate decernimus, vehementius commonendos : quia inferiorum ordinum culpa, ad nullos magis referenda sunt, quam ad desides negligentes, quæ Rectores, qui multum sæpè nutriunt pestilentiam, dum necessariam dissimulant adhibere medicinam.*

Sane reatu majore delinquit (ut Symmachus I. in Concil. Rom. 6. quod celebravit) qui potiore honore perfruitur, & graviora facit vitia peccaminum sublimitas dignitatum : idèo tacere non debemus, sed ea quæ necessaria fore agnoverimus, viriliter corrigere & emendare satagamus, ut ea quæ nociva sunt extirpare, prout Dominus dederit satagemus. Optandum igitur, ut impudentum ora claudantur, dommodò verè talia sunt : non

enim sufficit, quod, etiam falso, quidam ab adversariis ad Episcopos delati & accusati, statim, inaudita parte ac scandalo communi, ab Officio concionandi suspendantur: hoc enim agendi modo nociva non solum non extirpantur, sed magis falsorum istorum calumniatorum invidia, tali fulta autoritate, successit, & veritas sub modio latet, & innocentia opprimitur.

Ut autem Novatores & perturbatores coercerentur, ac hæretici extirpentur, sicq; non permittatur ut habeant sua conventiculâ, ubi Verbum Dei depravent & veritatis præcones derideant, admonet Leo I. Epist. ad Episcopum Italiæ: *Aliter enim, ait, nobis commissas regere non possumus, nisi eos, qui sunt perditores & perdit, zelo fidei Dominica prosequamur, & à suis mentibus, ne pestis hac latius divulgetur, severitate quâ possumus abscindamus: ut enim habeat à Deo ingens regenerationis premium, qui diligentius, quod ad salutem commissa sibi plebis proficiat, fuerit executus: ita ante tribunal Domini de reatu negligentia se non poterit excusare, quicumque plebem suam, contra sacrilega persuasionis authores, noluerit custodire.*

Patres Concilii Lateranensis Generalis sub Innocentio III. Cap. 3. postquam præscripserunt qualiter Archiepiscopus aut Episcopus erroribus debeat invigilare, addunt hæc verba: *Si quis enim Episcopus super expurgando de suâ Diœcesi hæretica pravitate fermento negligens fuerit vel remissus, cum id certis indiciis apparuerit, & ab Episcopali officio deponatur, & in locum ipsius alter substituatur idoneus, qui velit & possit hæreticam confundere pravitate.* Hoc idem decretum adeo rationi consonum prædicatum fuit, ut Martinus V. in fine Concilii

Constantiensis, idem renovaverit contra *Wiclef*,
Ioannem Hus, & *Hieronymum Pragensem*.

Cumq; omnis Novitas *Vnitatem* tam *dogmaticam* quam *polyticam* lædat, sicq; animos à vera charitate dividat ac Regna disjungat, oportet ut Serenissimi Principes & Christianitatis Monarchæ, quibus à Deo datum est populum regere, potentias suas spirituali authoritati adjungant, ut sic Decreta Apostolica majorem vigorem & robur accipiant; pestisq; propulsetur exitialis animabus & Regnis: hæc enim (nisi tempestivè obstaculum ponatur) rependo Status vestros inficiet, & infectum divisionis ignem, postquam illum circa Altaria & sacra Mysteria accenderit, ad Thronos vestros asportabit. Nam si Christi tunica, multo prætiosior Regum Purpurâ, per novitatis schismata dividatur, nosne putabimus, quod Purpuras non dividant Regales? nolite dubitare: talis enim est Unio inter Ecclesiam & Status Catholicos, quod unum membrum absq; alio lædi non possit. Legamus nunc Epistolam, quam Cælestinus Papa scripsit ad Theodosium Imperatorem, ratione quorundam novatorum, teste Baronio ad annum 431. Sufficiat licet (sunt verba Pontificis) quod sollicitudo vestra Clementia circa Fidei Catholica defensionem, cui, pro Christi Dei nostri amore, qui vestri Imperii Reçtor est, adesse modis omnibus festinatis, integram immaculatamq; eam, pravorum dogmatum damnato errore, servatis; in hoc semper munimen vestri constituentis Imperii; scientes Regnum vestrum sanctæ Religionis observantiâ communitum firmiter duraturum. Pietatem vestram sub Divini obsecrantes obtestatione iudicii, ne quid tur-

*liba Novitati licere vestra mansuetudo permittat, nova
 facultas aliqua ijs, qui divina Majestatis Potentiam
 in humana disputationis rationem arctare contendunt,
 quò perturbetur pax Ecclesiastica, tribuatur: major
 vobis fidei causa debet esse quam Regni; amplius pro
 pace Ecclesiarum Clementia vestra debet esse sollicita,
 quam pro omnium securitate Terrarum: subsequuntur
 enim omnia prospera, si primitus qua Deo chariora
 sunt serventur. Abraham fide floruit, omnemq; orbem
 gloria sua prosperitatis implevit. Moyses populi libera-
 tor, Zelum Domini contra eos, si quos à Dei cultu
 recessisse probarat, armavit. David Regem sua præ-
 cepta servantem in Regno, ut ille inimicos suos subde-
 ret, Dominus custodivit. His rogo exemplorum vobis
 præsidio, fide, observatione, virtute, universalis
 Ecclesie in Deum nostrum piissimum cultum, ne sibi
 aliquid dissentij vendicet, custodite: pro vestri enim
 Imperij salute geritur, quidquid pro quieto Ecclesie
 vel sancta Religionis reverentiâ laboratur.*

*Hæc quæ Cælestinus Theodosio repræsentavit,
 illa, quæ sub ipso facta sunt, confirmant: nam hic Princeps,
 qui, quasi Dei armiger, divinum cultum contra hostes defendit,
 qui tot contra novitates edidit decreta, qui Regnum
 taliter pro Religione moderabatur, ut super omnes fuerit
 exaltatus, quiq; manu Dei inauditam de Persis victoriam
 reportavit: Cui Cælum contra hostes barbaros & tonitru
 & fulmine ad victoriam cadente, suorumq; sanguini pepercit
 qui & tempestates ventosq; turbidos precibus sedavit:
 paucis; cujus palatium Cæsareum Religiosorum Claustrum,
 &c. Tandem adeo maledictus fuit, ut aurem præbens
 inferni serpentis halitui, auscultans, dico, & fovens Nestorium*

hæreticum, persequeretur Episcopos : & ecce in instanti vindicta Dei super Imperatorem & Imperium, &c. Ex quibus constat clarissime quod dum Imperatores & Reges Ecclesiam Dei defendunt, defendat & ipsorum Regna Altissimus; è contra verò, dum Novatoribus aut hæreticis favere incipiunt, omni Cæli favore & gratia destituantur, ac divina indignatio, Regna dissipans, iisdem superveniat. Testentur hoc plurima coronata Capita, uti *Heraclius, Iustinianus, Constantius, Valentius, Mauritius, Leo, Gratianus*, ac Cæsares omnes : Idemque patuit inter Christianissimos Reges, Regesque Catholicos : Illustrissimæ namque piissimæque Austriacæ stirpi benedictio data & danda ob strenuam Fidei defensionem : quæ ut magis magisque defendatur, sicque omni benedictione cœlesti Catholica Monarchia repleatur, hæc scripsi stilo simplici, omnibus Veritatis Amatoribus pergrata fore sperans; scripsi enim Veritatis & Unitatis amore, & hæc, si malus aut invidus contemnat, nil mihi mali; nam cum ulterior mihi desit potestas, ut *Unitatem tam dogmaticam quam Polyticam* defendam, sufficiat voluntas. Tandem finiens cum Lypio polyt. lib. 4. c. 3. dico : *Et tu qui legis scito à piâ puraque mente hæc esse : & si ipsa aliter, subjici à me iis, quorum proprie hæc cognitio & Censura.*

Christianorum ergo Principum pedibus advolvor, & ante Thronos Catholicorum Monarcharum, præsertim CAROLI II. (cui Deus in omnibus benedicat) Regis nostri clementissimi prosternor, ac supplicam nostram non minus confidenter quam humiliter propono, verbis.

Leonis

Leonis Papæ primi Epist. 75. ad Leonem Augustum, quibus ab ipso petit Pontifex, quatenus se Novitatibus opponeret. Clementissime Princeps, Ecclesiæ defensor singularis. Cum sancto spiritualiq; studio universam pacem Ecclesiæ muniat, nihilq; sit convenientius Fidei defendenda, quam hæc, quæ per omnia, instruente Spiritu sancto irreprehensibiliter definita sunt, inharere; ipsi quomodo videbitur statuta velle convellere, & auctoritates, quæ Ecclesiæ universalis complexa est, ad arbitrium heretica petitionis infringere; atque ita nullum corrigendi Ecclesiis modum ponere, sed data licentia debellandi, dilatare magis quam sopire certamina. Quid probabilius, quid religiosius poterit pietas vestra discernere, quam ut quæ non tam humanis quam divinis sunt statuta decretis, nullus ultra sinatur impetere, ne veri digni sint Dei munus amittere, qui de veritate ipsius ausi fuerint dubitare? Cum ergo Universalis Ecclesiæ per illius principalis petra adificationem facta sit petra, & primus Apostolorum beatissimus Petrus voce Domini audierit: Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam; quis est nisi Antichristus aut diabolus, qui pulsare audeat inexperabilem veritatem, qui in malitia sua inconversibilis perseverans, per vasa iræ & sua apta fallacia, falsò diligentia nomine, dum veritatem se mentitur inquirere, mendacia desiderat seminare? Cum enim Clementiam tuam Dominus tanta Sacramenti sui illuminatione ditaverit, debes incunctanter advertere Regiam potestatem tibi, non solum ad mundi Regimen, sed maxime ad Ecclesiæ presidium esse collatam; & ausus nefarios comprimendo, & quæ bene sunt statuta defendas, & veram pacem his, quæ sunt turbata, restituas. A M E N.

*Libellus supplex contra Novitates representatus
Serenissimo Principi IOANNI AVSTRIACO,
cujus Copiam authenticam, si ante mihi missa
fuiſſet, in frontispicio hujus scripti impressi-
ſem: ſed jam tantummodo ad manus meas per-
venit, &c.*

SERENISSIME PRINCEPS,

AMplum & Illuſtre Principum Regum-
que munus eſt. Quid enim inter homi-
nes majus, quam unum præſſe pluribus,
leges & juſſa ponere, maria, terram,
pacem, bella moderari? Divinitas quædam
(ait Lipſius) videtur hæc dignitas: & eſt
profecto, ſi ſalutariter atque ex uſu publico
adminiſtretur; ſed hoc quam arduum ſit, tum
ratio nos docet, tum exempla. Illam ſi in-
ſpicimus; quantæ molis ab uno capite tot
capita coërceri, & univerſam illam multi-
tudinem, inquietam, diſcordem, turbidam,
leniter redigi ſub commune quoddam obe-
dientiæ jugum? ſi hæc; quam pauci ab
omni ævo reperti, qui laudabiliter hoc mu-
nere functi & deſuncti? ut veriffimè dix-
erim difficilè eſſe homini in hominem im-
perium, difficilè multitudinem ſub jugum
redactam in pace & obedientia conſervare,
ſi quis Novitatibus turbet quietam. Hinc eſt
quod humillè ad Celſitudinem Veſtram Re-
giam

giam Belgium recurrit, dum sese miratur &
 Novitatibus, tam quoad praxim Sacramen-
 torum, quam quoad cultum B. V. MARIE,
 Sanctorum eorumque Imaginum, suppli-
 cationum, &c. irrepentibus, turbatum;
 dum obstupescit quod graves sint controver-
 siæ & contentiones pertinentes ad doctri-
 nam Theologicam (uti representarunt qui-
 dam Theologi in libello suo supplici ad Suam
 Majestatem 10. Septemb. anno 1676.) v. g.
 de gratia, Christi morte, lib. arbitrio, di-
 latione absolutionis in pluribus illis casibus,
 quibus differri volunt tot recentium libello-
 rum novæque praxis authores, &c. quibus
 inquietatur; speraverat quod illi zelosi Ro-
 mæ tantum effecissent, ut per definitionem
 aut constitutionem Apostolicam veritas in-
 notuisset, at è contrario demonstratæ &
 condemnatæ 65. Propositiones (quæ mi-
 nime umquam Belgium turbaverant, ubi &
 plurimæ hæctenus inauditæ) quæque Cura
 illorum Flandrice impressæ & è Cathedris
 (tamquam si fuissent Religiosorum Belgi-
 corum dogmata) aerimonia non vulgari
 publicatæ maximam pepererunt turbatio-
 nem. Recurrit Belgium quatenus paci pu-
 blicæ & quieti, Summi Romani Pontificis
 infallibili authoritati, veræ fidei sacrorum-
 que rituum antiquitati Regia authoritate
 consulatur. Inhibendo ne quid novi permit-
 ta-

tatur inconsulta sancta Sede : unde timen-
 tes Domini de Magistratu Bruxellensi anno
 1674. ne oriretur confusio in Civitate, ex
 eo quod Archiëpiscopus Mechliniensis vo-
 luerit inhibere (uti & reipsa inhibuit) ne
 Processiones, quæ ab omni antiquitate hic
 factæ sunt, comitantibus Imaginibus SS. Sa-
 cramentum) amplius more antiquo & lau-
 dato fierent, recurrerunt ad Excellentissi-
 mum Comitem de Monterey, &c. tunc
 Belgii Governatorem per libellum suppli-
 cem, in quo inter alia : *Exhibent humillimè illi*
de Magistratu hujus Civitatis Bruxellensis, quod
ab omni antiquitate, sit hic consuetudo, ut fiat
Processio generalis Festo die S. Michaëlis, &c.
in qua portatur Venerabile Sacramentum simul
cum Imagine S. Michaëlis, &c. & cum à pau-
co tempore Illustrissimus Archiëpiscopus Mechli-
niensis miserit Clero decretum, ne permittat,
quod portetur Venerabile Sacramentum si qua-
cumque Imago alicujus Sancti Processionem co-
mitetur. Nos reperimus quod causet difficulta-
tem, &c. . . . & cum non possimus effugere
(nisi portetur Imago prædicti Patroni simul cum
Venerabili) quin simus expositi maxima populi
murmurationi immo & scandalo, quod & præ-
venire tenemur, quantum possibile, & cui ali-
quando in instanti occurrere non valemus, illi de
Magistratu necessarium judicarunt exhibere hæc
inconvenientia Suae Excellentiae, rogantes humil-
limè

limè quatenus ordinare velit Clero S. Gudulæ,
 ut permittat, quatenus simul cum Venerabili
 Imago S. Patroni Michaëlis Processionem comi-
 tetur... Quibus malis ut occurrat, antiqui-
 tatem laudabilem ut defendat, ac novita-
 tem impediatur: Excell. D. Comes de Mon-
 terey... scripsit & mandavit Capitulo
 S. Gudulæ, quod (non obstante decreto de
 die 29. Aug. ultimi, ac in contrarium exi-
 stentibus rationibus quibuscum, quibus vi-
 derentur aliqui ad Novitatem seducti) tene-
 rent Processionem moribus antiquis: sic
 habent ejusdem litteræ datæ Bruxellis 4.
 Oct. 1674. Paraph. Pa. Vt. Sign. El. Com-
 de de Monterey, & inferius de Gottignies:
 pluraque alia incommoda jam nunc ex hac
 & simili novitate exurgunt luget Belgium,
 quod consolata est Regina Mater tunc Re-
 gens per litteras de data 30. Junii 1675. in-
 hibens omnes Novitates, hæcque pondera-
 vit Regium & privatum Belgii Conci-
 lium, dum ratione inhibitionis antiquæ
 Processionis Alostanæ, scandala exurgere
 pacem publicam perturbari animadvertens,
 Illmo. D. Archiëpiscopo hæc sequentia inti-
 mavit. Nomine Regio volumus, quod Clerus
 & populus prædictæ Civitatis relinquatur in an-
 tiqua possessione instituendi Processionem moribus
 supradictæ (scilicet comitante Imagine Beati-
 siss. Virg. MARIE Venerabile Sacramen-
 tum

tum) sine quod respectu hujus introducatur vel minima novitas : cum Regina Mater nostra intimerit per litteras suas de data 23. Iulii ultimi Governatori Patriæ , quod talis sua sit voluntas , quodq; sibi displiceat , quod volueris aliquid novi introducere , non volens quod radicem sumat , cui adherere consultum reperimus pro presenti , donec Decreto generali S. Sedes post fundatam deliberationem aliter potuerit ordinasse : Bruxellis 4. Oct. 1675. Paraph. de Pa. Vr. & signat: Routart. His omnibus non obstantibus (Serenissime Princeps) Novitates accrescunt. Unde & Belgii Religiosos aliosque cordatos , qui S. Sedis ac Monarchæ nostri mandato adherere cupiunt , persequuntur. Bullas & Decreta Pontificum , in quantum sibi non contraria recipiunt , propria autoritate Ecclesiam Belgicam reformare , se quidam dicunt , ex quo omnis Romana hic decidet cum tempore autoritas , nisi hanc Regia defendat : hæc & plura oriuntur à Jansenismo , qui incipit & aures erigere & schisma causare , quod ut impediatur , adjunctum scriptum collegi , optans ex animo , quatenus mandatum Clementissimi Regis nostri *Philippi IV.* (piæ memoriæ) de data 21. Decemb. anni 1647. quo prohibuit ne quis , hujus novi Apostoli Discipulus ad Prælaturam eligi aut promoveri possit , infallibiliter observetur : simul-
que

que decretum SS. D. N. Alexandri VII. datum anno 1664. 15. kal. Martii, ubi & formula abjurationis habetur. Unde pro pace publica rogatur Serenissima sua Celsitudo, quatenus manum admoveere dignetur ne Novitates Belgium turbare pergant: notum Cel. V. Belgium Belgarumq; pro Fide, B. V. MARIA, Summo Pontifice, Regia Sua Majestate zelus sincerus, ex quo & gratias agit prædictæ Suæ Majestati, quod designaverit pro Sede Episcopali Antverpiensium R^{mum} & Ill^{mum} D. Ioan. Ferdinandum van Beugem, Virum pacificum & doctum, Patrem communem (ut ex nunc nobis virtutes ejus affirmant) verum animarum nostrarum Episcopum, B. V. MARIE devotissimum, Summo Pontifici Regique fidelissimum, antiquitatis Patronum, pauperum Patrem, &c. Sperans quod sese instar muri hæreticis (qui nos circumstant) & Novatoribus sese opponet; advolvitur ergo pedibus vestris Belgium, humillimè supplicans, quatenus Novitatibus finis imponatur, & S. Sedis autoritas, B. V. MARIE cultus, &c. defendatur, & obedientia stabilatur erga Monarcham nostrum CAROLUM II. (cui Deus & toti Domui Austriacæ benedicere dignetur) sicque Pax restituatur, quod faciendo, &c.

Vidit & Approbavit F. A. L. C.

Aet. 12. Julij 1679.